

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

22. prosince 2013

ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH, ANGLIE

ČTENÍ: JOB 29-30, ZACHARJÁŠ 6-7, ZJEVENÍ 3-4

OBRAŤTE SE KE MNĚ

Hlavním cílem Písem je usmířit člověka s Bohem. Slovo bylo stvořeno proto, aby přivedlo člověka k Božím standardům, ne naopak. Když tedy čteme své každodenní čtení, měli bychom se zastavit a zamyslet se nad tím, který aspekt Boží povahy se nám ukazuje a jak bychom jej měli vtělit do svého vlastního života.

Prorok Zacharjáš mluvil k lidem Izraele poté, co skončilo období vyhnanství. Lidu bylo dovoleno vrátit se do jejich země za vlády perského krále Kýra. Vrátili se zpět do země a okamžitě začali přemýšlet o uctívání Boha. Postavili oltář a začali stavět chrám. Místní opozice však byla příliš silná, než aby jí byli schopni čelit. Přestali stavět chrám a místo toho si začali stavět své vlastní domy. Zdá se, že ve stavbě chrámu nepokračovali přibližně patnáct let; po celou tu dobu ležel v troskách. Znovu je začal povzbuzovat ke stavbě prorok Ageáš. Zanedlouho poté začal kázat Zacharjáš. Co bylo jeho poselstvím? Podívejte se na **Zacharjáše 1, verše 1-6**. Klíčový je **verš 3**: „*Toto praví Hospodin zástupů: Obráťte se ke mně... a já se obrátím k vám.*“ Vrátit se, obrátit se. Tato myšlenka pokračuje v Novém zákoně, kde je použito sousloví „činit pokání“. Bůh říká lidem: Čiňte pokání, obraťte se ke mně a já se obrátím k vám a požehnám vám tak, jak jsem vám slíbil (Deuteronomium 28).

Nejlepším příkladem pokání je pro nás apoštol Pavel. Opustil Jeruzalém rozhodnutý, že zničí křesťany. Byl plný energie a byl přesvědčený, že to, co se chystá udělat, je správné. Jak převelice se mýlil! Zářící světlo, které bylo jasnější než polední slunce, zabránilo Pavlovi, aby pokračoval ve své cestě. Po dobu tří dní, v naprostém oslepení, měl čas se zastavit a přemýšlet o svém způsobu života a svém přesvědčení. Když mu byl navrácen zrak, byl proměněným člověkem. Již nechtěl zničit křesťany, stal se jedním z nich. To je pravé pokání, pravé obrácení. To je to, co Bůh požadoval od lidu, který se navrátil ze zajetí. Měli se odvrátit od věcí, které je těšily, k věcem, které těšily Boha; odvrátit se od sebestředného myšlení a obrátit se k myšlení o Bohu a Jeho záměru s touto zemí. Každý z nás slyší totéž Boží volání. Odvráťte se od věcí tohoto světa a obraťte se k Bohu.

Zacharjáš jim vypráví o svých osmi vizích. Přečtěte si je a zamyslete se nad nimi. Každá z těchto vizí nese jeho současníkům velmi pozitivní poselství. Hovoří o obnově, o napravení Božího lidu. Ne nutně Židů, ale Božích lidí, těch, kteří Jej milují. Poslední vize se nachází v kapitole 6, která je součástí dnešního čtení. V **Zacharjášovi 6 ve verši 9** je Zacharjášovi řečeno, aby předvedl podobenství. Má vzít stříbro a zlato a vytvořit korunu. Má být posazena na hlavu velekněze Jošuy. Přečtěte si kapitolu **6, verše 9 – 15**. Důvod tohoto podobenství je uveden ve **verši 13**. Je příznačné, že velekněz se jmenuje Jošua – je to prototyp Ježíše. Je to Ježíš, kdo bude sedět na trůně jako král, ale zároveň jako kněz. Toto vysvětlení je nepochybně správné, jak dokládá **verš 12**, v němž Bůh praví: „*Hle, přijde muž jménem Výhonek.*“ To je podruhé, kdy Zacharjáš používá toto jméno. Podívejte se na kapitolu **3, verš 8**, kde Bůh popisuje Výhonek jako „*svého služebníka*“.

Jeremjáš, kapitola 23, verš 5 popisuje Výhonek jako „spravedlivý“, je to však Izajáš, kdo nám o tomto Výhonku říká více. **Izajáš 11, verš 1** praví: „*I vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce.*“ To je obraz olivovníku. Proutek z pařezu je větvička, která musí být odříznuta, aby se posílil růst z kořenů, „Výhonek“, nový strom ze starého. Izajáš ukazuje svým současníkům, že Bůh odřízne dědice Davidova trůnu, aby podpořil nový růst z Davidových kořenů. Ukazuje se nám Pán

Ježíš. Nejprve jako proutek, lidský život, který byl odříznut, a poté jako Výhonek, nový růst, nový strom. Izajáš pokračuje v popisu Ježíšových vlastností a některých podmínek království, které nakonec přinese na zem, v kapitole 11. Pro Židy, kteří znali Písma, mělo být Zacharjášovo proroctví o Výhonku nesmírným povzbuzením. Čím je nám v roce 2013? Pokračujme ve čtení **Izajáše, kapitoly 11**. Ve **verši 10** čteme: „*V onen den budou pronárody vyhledávat kořen Jišajův, vztyčený jako korouhev národům, a místo jeho odpočínutí bude slavné.*“ Viděli jsme již, že Výhonek pochází z kořene Jišajova. Bůh skrze Izajáše praví, že Jeho spravedlivý služebník, Výhonek, Jeho Syn bude standartou pro všechny lidi. Standarta je vlajka. Vojáci v bitvě následují vlajku a když se dostanou do odloučení od svých spolubojovníků, rozhlédnou se, aby našli standartu a našli si k ní cestu. Bůh nám říká, že právě to bychom měli dělat.

Pokud činíme opravdové pokání a obracíme se zády k věcem tohoto světa, musíme následovat Ježíše, naši standartu. Když jsme pokoušeni věcmi tohoto světa, musíme se rozhlédnout a hledat standartu, hledat Ježíše. Musíme se zamyslet nad tím, jak by se zachoval v naší situaci. Dozvídáme se, že Ježíš byl ve všech ohledech vystaven pokušení stejně jako my. Měl schopnost hřešit, ale rozhodl se, že hřešit nebude. Ježíš musel činit pokání, odvrátit se od světských cest a sloužit pouze Bohu. To může být zprvu těžké pochopit, protože pokání je zpravidla spojeno s hříchem, který byl spáchán. Ježíš musel odvrátit svůj život od lidského způsobu uvažování a my jsme nabádáni k tomu, abychom učinili totéž.

Když se vrátíme zpět k Zacharjášovi 1, verš 3, vidíme, že Bůh požádal lidi, aby se k Němu opět obrátili. Pokud se k němu obrátí, obrátí se k nim i on. Co to znamenalo? Bylo jim řečeno, že pokud se opět obrátí k Bohu, odpustí jim jejich špatnosti a požehná jim. Budou muset pokračovat v Jeho uctívání a žádat Jej o pomoc ve svém životě. My obdržíme totéž odpuštění, stačí, když se obrátíme k Bohu. Když přistupujeme k symbolům chleba a vína, zamýšlíme se nad tím, co představují. Chléb představuje Ježíšovo tělo; lidské tělo, které bylo přibito na kříž kvůli našim hříchům. Víno představuje krev našeho Pána, která byla prolita kvůli našim hříchům. Pokud vskutku činíme pokání, pokud se opravdu obracíme zpět k Bohu, pak budou naše hříchy smyty jeho krví. A když je něco smyto, není to již vidět. Představte si, že máte na ruce špinavou skvrnu. Smyjete-li ji, již nikdy ji nenajdete, ani na ruce, ani ve vodě. Je navždy pryč. Skvrna našich hříchů může být smyta pouze tehdy, pokud skutečně chceme, aby byla smyta. Pravé pokání znamená, že za sebou zanecháváme všechno, co svět považuje za důležité, a vkládáme naprostou důvěru v Boha.

Když lámete chléb a pijete víno, vzpomeňte si, že Ježíš sám nás nabádal, abychom na něj vzpomínali. Neřekl to z pýchy; řekl to proto, aby nás povzbudil, o čemž hovoří i list Židům, když nám vypráví o životním závodě (**Židům 12:1-2**). Ježíš již onen závod dokončil. Je na cílové čáře a povzbuzuje nás, abychom pokračovali, abychom závod rovněž dokončili. Verš 2 popisuje Ježíše jako autora a dokončovatele naší víry. Je základem naší víry. Proto si jej musíme připomínat. Ukázal nám cestu k věčnému životu a nyní nás povzbuzuje na naší cestě ke Království, které vybuduje na zemi. Abychom však onoho království dosáhli, naše cesta začíná pokáním. Kéž je nám Bůh milostiv a my dokážeme zůstat silní a neochvějní v našem rozhodnutí sloužit Bohu a ne světu. Amen.

Bratr Philip Tarrant: Broadstone, V.B. 22.12.13